

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2009. gada 10. februāra Bundesverwaltungsgericht (Vācija) rīkojumu — Vācijas Federatīvā Republika/B, piedalās: federālo interešu pārstāvis Bundesverwaltungsgericht

(lieta C-57/09)

(2009/C 129/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika

Atbildētājs: B

Piedalās: federālo interešu pārstāvis Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai par smagu nepolitisku noziegumu vai darbībām, kas ir pretējas ANO mērķiem un principiem, Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (¹), 12. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē ir uzskatāms tas, ka pieteicējs ir piederējis organizācijai, kura ir minēta Padomes Kopējās nostājas par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu pielikumā esošajā personu, grupu un organizāciju sarakstā un pielieto teroristiskas metodes, un pieteicējs aktīvi ir atbalstījis šīs organizācijas bruņoto cīņu?
2. Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: vai izslēgšana no to personu loka, kas saskaņā ar Direktīvas 2004/83/EK 12. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu ir atzītas par bēgļiem, prasa, lai pieteicējs joprojām radītu draudus?
3. Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noliedzīga: vai izslēgšanas no to personu loka, kas saskaņā ar Direktīvas 2004/83/EK 12. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu ir atzītas par bēgļiem, priekšnosacījums ir samērīguma katrā konkrētā gadījumā pārbaude?
4. Ja atbilde uz 3. jautājumu ir apstiprinoša:
 - a) vai, pārbaudot samērīgumu, ir jāņem vērā, ka saskaņā ar 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 3. pantu vai valsts normām pieteicējs ir ieguvis aizsardzību pret izraidīšanu?

b) Vai izslēgšana ir nesamērīga tikai īpašos izņēmuma gadījumos?

5. Vai Direktīvas 2004/83/EK 3. panta izpratnē ar šo direktīvu ir savienojams, ka pieteicējam, neskatoties uz izslēgšanas iemesla saskaņā ar Direktīvas 12. panta 2. punktu esamību, saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām tomēr ir tiesības uz patvērumu?

(¹) OV L 304, 12. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 23. februārī — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste

(lieta C-79/09)

(2009/C 129/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *D. Triantafyllou* un *W. Roels*)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piešķirot atbrīvojumu no PVN sociāli-kultūrālajā, veselības aizsardzības un izglītības jomā nodarbināto nodrošināšanai tā saucamajiem eiroreģioniem un nodarbinātības mobilitātes veicināšanai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi PVN Direktīvas (¹) 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 13. pantā, 24. panta 1. punktā un 132. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka sociāli-kultūrālajā, veselības aizsardzības un izglītības jomā nodarbināto nodrošināšana ir jāapliek ar nodokli saskaņā ar PVN Direktīvas 2., 9. un 24. pantu un ka ne atbrīvojumi saskaņā ar 132. panta 1. punkta b) un c), g) un i) apakšpunktu, ne atbrīvojums saskaņā ar 132. panta 1. punkta n) apakšpunktu nav piemērojams šai pakalpojumu sniegšanai.

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11. lpp.).